Estem perduts!

Quan, des de l'àmbit de la cultura, es veuen i analitzen les paraules i decisions dels ministres Montoro i Wert, els titulars de Hisenda i de Cultura del govern d'Espanya la sensació immediata és l'enfonsament en l'angoixa i la certesa de que en mans d'aquesta mena de polítics ho tenim molt malament per progressar cap els objectius de excel·lència artística i de llibertat de criteris exigible a tota manifestació d'arts escèniques, música, dansa, circ, cinema...

Recentment hi ha hagut un canvi, rebaixa del 21 al 10%, pel que fa a les arts plàstiques (alguns diuen que perquè estava a punt d'inaugurar-se ARCO a Madrid i era una manera de posar-se una medalla a temps) i, ara fa pocs dies, el ministre Montoro ha suggerit que podria haver-hi una revisió en el marc de les arts escèniques i el cinema (alguns diuen que també arrel de la concessió del premis Goya de cinema). En qualsevol cas seria una demostració de unes decisions presses malament per una banda i sense els resultats previstos, per una altra, perquè pensaven recaptar 300 milions i, finalment, van ser menys de 150 amb el mal que ha causat a totes les empreses vinculades al teatre i al cinema, als actors i actrius, als tècnics de tota mena, a totes les empreses associades a tota la producció tan teatral com cinematogràfica i al gran moviment que generaven els festivals de música de tota mena arreu del país, i, òbviament, a tota la ciutadania que veu com cada cop li posen més difícil el gaudi de la cultura.

La llista comparativa és definitiva per entendre la diferència d'enfocament dels polítics espanyols i els del nostre àmbit natural que és la Unió Europea: no cal començar per Noruega on l'IVA és el 0%, si ho llegeixen bé, el 0%. Anem relacionant: Suïssa, 2,5%, Holanda, 6%, Grècia, 6,5%, Alemanya, 7%, França, 7% (recentment rebaixat al 5,5 i amb una possibilitat de que sigui el 2,5 les 140 primeres funcions), Irlanda, 9%, Itàlia, 10%, el Regne Unit, 20% i Dinamarca, 25% però en aquest dos països, com els altres, hi ha la possibilitat de rebre les ajudes directes de l'Estat (subvencions que quadrupliquen les d'aquí en xifres i lleis de mecenatge, amb diversos noms, que actuen com a complementàries per les produccions de tal manera que, com passa a Alemanya, hi ha espectacles que estan subvencionats en 105,90 euros per entrada).

El cap de setmana passat el Teatre-Auditori de Sant Cugat va oferir funció divendres (Sara Baras), dissabte ('El intèrprete' amb Asier Etxeandia) i diumenge (ONCA de Gerard Claret) amb dues funcions entrades exhaurides i la tercera amb el 70% d'assistència. És veritat que la política del Teatre-Auditori ha estat absorbir part del IVA i fer una política de diversificació de preus per diferents segments de públic, però la realitat és que (pensant en el mateix resultat en els teatres de Barcelona capital) es podria arribar a la conclusió que la gent, en general, torna a creure que fer un esforç, destriar les despeses, val la pena i torna al teatre i, esperem si segueixen les ofertes adequades, tornarà al cinema.

És que, si no, estem perduts!

EDUARD JENER és crític cultural

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/96509.html

Copyright 2024 Cugat.cat